

[Arbejdsministeren.]

fra at optjene ferieret og feriegodtgørelse på samme måde som dem, der har været fuldt beskæftigede.

Lovforslaget bygger på det nu gennemførte udvalgsarbejde, men da dette ikke er resulteret i en enig indstilling, har det ikke været muligt direkte at lægge udvalgets redegørelse til grund for forslaget. Redegørelsen, der indeholder udførlige særudtalelser fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark bl. a. om indførelse af en forsikringsordning for selvstændige, tilstilles folketingets arbejdsmarkedsudvalg.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg her alene fremhæve, at regeringen med indarbejdelse af en forsikringsmulighed for selvstændige erhvervsdrivende i dette lovforslag har fulgt det ønske, som der er givet udtryk for fra et stort flertal i folketinget. Ved udformningen af lovforslaget har regeringen lagt vægt på, at denne nydannelse ikke kommer til at gribe ind i det bestående forsikringssystem.

Vedrørende forslaget om lempelse af 26 ugers reglen henledes opmærksomheden på, at forslaget herom er gjort tidsbegrænset, således at lempelsen foreløbig kun skal gælde for tiden indtil 1. januar 1978. Regeringen er enig med udvalget i, at lempelse af kravet om en vis beskæftigelse som vilkår for dagpengesikringen må anses for at komme i anden række i forhold til en forbedring af beskæftigelsesmulighederne, og derfor bør lempelsen kun gælde i den nuværende ekstraordinære beskæftigelsessituation.

Da forslaget som helhed er af påtrængende betydning, er det regeringens håb, at forslaget kan fremmes til vedtagelse og ikrafttræden fra den 1. juli d.å.

Den første sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af anden behandling af forslag til lov om folkeafstemning om kernekraftværker [af Kjærulff-Schmidt m. fl.]. [Fortsat afstemning].

(Foregående del af anden behandling, herunder af afstemning, 5/5 76).

Afstemningen genoptoges.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 25 stemmer mod 6; 104 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1 med den foretagne ændring og § 2 *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om bygnings- og boligregistrering.

(Lovforslag nr. 159. Fremsat 22/1 76. Første behandling 3/2 76. Betænkning 23/4 76. Anden behandling 27/4 76. Tillægsbetænkning 29/4 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget *vedtoges* enstemmigt med 98 stemmer; 38 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet mener ikke, at det under folketingets og boligudvalgets arbejde med dette lovforslag er godtgjort, at der er noget reelt behov for nu at gennemføre oprettelsen af et centralt bygnings- og boligregister. De former for registrering af oplysninger vedrørende fast ejendom, der i øjeblikket anvendes, giver offentlige myndig-

[Kjærulff Schmidt.]

heder enhver rimelig adgang til at skaffe sig nødvendige oplysninger.

Ministeren fremhævede i bemærkningerne til lovforslaget, da det blev fremsat, især to argumenter for, at der skulle være behov for registeret. Det ene argument var, at det skulle kunne anvendes ved kommunalmyndigheders administrative tekniske bistand til vurderingsmyndighederne, men det er forkert. Fremskridtspartiet har fremsat lovforslag nr. 119 om forberedelse af en ejendomsvurderingsreform. Dette forslag har vi fremsat for at få iværksat et kommissionsarbejde, der kan føre frem til en forenkling og en forbedring af de metoder, der anvendes ved vurderingen af landets faste ejendomme.

Uanset om fremskridtspartiets forslag vedtages, er det oplagt, at den nuværende vurderingsmetode ikke vil blive opretholdt i ret mange år endnu. Både i principper og i metode vil der efter al sandsynlighed komme ændringer. Det tror jeg at alle, også ministeren, mener. Når vi ved, at der kommer ændringer i metoder og i principper for ejendomsvurderingerne, når vi ved, at det bygnings- og boligregister, der nu oprettes, ikke kan benyttes ved den kommende almindelige ejendomsvurdering, er der da nogen som helst rimelighed i nu at presse dette bygnings- og boligregister igennem? I alt fald ikke med det argument, at det skal benyttes til bistand for vurderingsmyndighederne. Om det kan benyttes til bistand for vurderingsmyndighederne engang i fremtiden, ved vi simpelt hen ikke noget som helst om, før der er skabt klarhed over, hvilke principper og metoder der er politisk flertal for at vælge.

Hertil kommer, at administrationsdepartementet så sent som i 1972 ganske utvetydigt har tilkendegivet, at der ikke eksisterer noget behov for dette nye centrale register. Hvad er da det nye, der har ført til, at administrationsdepartementet fra august 1972, frem til lovforslaget blev fremsat, fuldstændig har skiftet mening? Det nye er i virkeligheden ene og alene det ønske fra Danmarks Statistik om et generelt, landsdækkende boligregister, som hænger sammen med Danmarks Statistiks ønske om identifikationsregler. Hvorfor ønsker Dan-

marks Statistik en identifikation af hver enkelt bolig? Det gør man simpelt hen af hensyn til planlægningen af det, der kaldes CPR 2 blandt teknikere. CPR 2 er det udbyggede cpr-register, der planlægges, uden at folketinget er blevet spurgt om dets mening om CPR 2, et CPR 2, der skal rumme langt flere oplysninger end det nuværende personregister, nemlig bl. a. oplysninger med kombination af lejlighedsdata og beboerdata.

Her er vi så ved ministerens andet argument, da forslaget blev fremsat, nemlig at registeret er nødvendigt af hensyn til boligstatistiske formål. Det argument afviser fremskridtspartiet. Der savnes ikke nogen som helst mulighed for at indhente statistiske oplysninger igennem de allerede eksisterende registre. Der er overhovedet ikke brug for den udbygning af Danmarks Statistik, som forslaget åbner mulighed for. Der er overhovedet ikke brug for at forsyne Danmarks Statistik med langt flere stykker værktøj, end Danmarks Statistik har i dag.

Men der er altså et flertal her i folketinget fra kommunister over til venstre, Danmarks liberale parti, som ser helt anderledes på dette, et flertal, som synes, at det er rimeligt at tvinge befolkningen til under strafansvar at indsende oplysninger om husleje, boligtagerstatus, boligtype, etageareal, antal værelser, toiletforhold, badeforhold, køkkenforhold, energiforsyning, opførelsesår, ejerforhold, bygningstype, etageareal, kælderareal, ydervægges materiale, tagdækning, adgangsforhold, varmforsyning, elevator, afløbsforhold og ændringer i alle disse forhold.

Partierne fra venstre over til kommunisterne eller omvendt mener altså, at det er rimeligt, at befolkningen under strafansvar skal indsende disse oplysninger til dette nye register, og det sker vel at mærke, uden at der er nogen som helst udsigt til, at andre registre kan nedlægges; de andre registre vil fortsat bestå. Når vi kender de negative erfaringer, Danmarks erhvervsdrivende har med pligten til under strafansvar at stå på pinde for at stille Danmarks Statistik tilfreds med underfundige og mange gange unyttige, ja, nærmest barnagtige oplysninger, så kan fremskridtspartiet simpelt hen ikke være med til at styrke Danmarks Sta-

[Kjærulff Schmidt.]

tistik gennem den forøgelse af oplysningspligten, som der her er tale om for faktisk alle Danmarks borgere.

Så vil jeg også gerne sige, at en afgørende faktor for fremskridtspartiets nej til forslaget er den bemyndigelse, der indeholdes i lovforslagets § 2, stk. 2. En ting er, at folketinget ved, når vi nu vedtager forslaget, at der er dette væld af oplysninger, jeg lige har nævnt, millionvis af data, som skal indsendes og samles hos registret. Det ved vi dog, det kan vi vurdere, men derudover giver folketinget altså boligministeren en bemyndigelse til, at han kan tvinge borgerne til under strafansvar at indsende oplysninger. Om hvad? Ja, om andre forhold, som boligministeren skønner det er af betydning samles i dette register. Der har man jo spurgt under udvalgsarbejdet, hvad boligministeren tænker sig denne bemyndigelse skal bruges til. Man kunne tænke sig, at boligministeren mente, den skulle bruges til at kræve indsendelse af oplysning om møbleringsforhold, værelsernes gulvbelægning, tapetsering osv. Man kunne i og for sig tænke sig mange ting. Og al den tvivl kunne boligministeren selvfølgelig have ryddet af vejen ved at komme med konkrete, præcise oplysninger om, hvad denne bemyndigelse kan bruges til, hvad ministeren agter at bruge bemyndigelsen til.

Og hvad svarer boligministeren så? Svarer boligministeren konkret og eksakt? Nej, boligministeren svarer, at denne bemyndigelses anvendelse afhænger af tidens krav. Der er det altså nu engang fremskridtspartiets opfattelse, at hvis en regering mener, at tidens krav gør det ene eller andet nødvendigt, så kan regeringen komme til folketinget med sin opfattelse af tingene, og så kan folketinget tage stilling til, om det nu er rigtigt, at tiden kræver det ene eller det andet.

Vi er ikke med på at give boligministeren en bemyndigelse til under strafansvar for borgerne at pålægge borgerne at indsende oplysninger, hvor vi altså ikke kan få noget som helst at vide om, hvad det er for oplysninger, man tænker på, så vi går imod dette forslag. Jeg skal dog for en ordens skyld oplyse, at der er enkelte, vistnok tre, medlemmer af fremskridtspartiets folketingsgruppe, som finder, at forslaget rummer mulig-

heder for en forbedring af bolig- og ejendomsskattelovgivningen, ved at der skulle være et bedre oplysningsmateriale til stede ved ændringer i lovgivningen på disse områder, og disse tre medlemmer agter at stemme for lovforslaget.

Formanden:

Det virker overhovedet overmåde generende med den støj, der er i salen. Derfor henstiller jeg, at de medlemmer, der ikke ønsker at høre efter, lader være at høre efter i stilhed.

Ingomar Petersen (RV):

Ja, nu har et flertal jo vedtaget det lille ændringsforslag, som er kommet fra boligministeren her mellem anden og tredje behandling. Det er jo meget betegnende...

Formanden:

Min henstilling gælder også medlemmer i sidegangen.

Ingomar Petersen (RV):

... at i stedet for, at det direkte står i lovforslaget, så har ministeren nu nøjagtig den samme bemyndigelse til at give kommunerne besked om at sende en skrivelse ud til hver eneste lejer i dette land med deres registreringsnummer. Så kan man jo se, om lejerne, når der er gået 14 dage, kan finde det brev, de skulle have fået. Det koster en masse arbejde, en masse porto. Jeg vil henstille til ministeren, at han ikke bruger den bemyndigelse, han her har fået.

Det radikale venstre er klar over, at dette trods alt meget reducerede lovforslag, som venstre, det såkaldte Danmarks liberale parti, nu sammen med socialdemokratiet vil gennemtrumfe, efter vor formening vil bevirke, at de folkevalgte vurderingsråd i meget stor udstrækning eller helt bliver erstattet af edb-maskiner, og at den folkelige mulighed for indflydelse bliver uden betydning.

Vi står nu i en situation, hvor ministeren kan sætte dette lovforslag, hvis det vedtages af et flertal i dette ting, i kraft efter bekendtgørelse i Lovtidende. Samtidig har vi erfaret, at eksisterende registre rundt omkring i landet kan misbruges til at give oplysninger om den enkelte borgers private forhold. Det har indenrigsministeren her forleden dag

[Ingomar Petersen.]

klart erkendt. Han har erkendt, at Kommunedata havde opbygget et centralt register med skatteindtægts- og personoplysninger, hvorfra der kan gives oplysninger om den enkeltes private forhold til det offentlige. Ministeren erkender, at der ikke for tiden eksisterer en sådan hjemmel, at man kan forbyde dette, men at der sidder et udvalg, det såkaldte Trolleudvalg, som vil komme med en betænkning om en 2-3 uger og velsagtens med den mening at komme med forslag til en lov, som tager sigte på at beskytte borgerne imod misbrug af sådanne databaser hos det offentlige.

Jeg synes ærlig talt, at man ikke burde iværksætte flere centrale registre i dette land, men man burde koncentrere sig om, at de, man har i øjeblikket, også virkelig kan kontrolleres, så de ikke bliver misbrugt. I hvert tilfælde vil jeg meget stærkt henstille til ministeren, hvis dette lovforslag bliver gennemtruffet her i dag, ikke at bruge sin bemyndigelse til at sætte dette nye centralregister i gang, før folketinget har vedtaget en lov, som sikrer mod misbrug af borgernes personlige oplysninger. Hvis det er rigtigt, som det er oplyst, at der snart kommer et resultat af udvalgsarbejdet, vil jeg altså meget stærkt henstille, at man ikke sætter denne lov i gang før i næste samling, før folketinget har vedtaget en lov, som virkelig sikrer os mod misbrug af disse edb-registre.

Det radikale venstre mener, at ved videre udbygning af datanet, edb-registre som centralregistre, vil vi ufravigeligt komme ind i et samfund, hvor magnetbåndet kommer til at betyde mere end borgermeningen. Jeg vil endnu en gang spørge: er det egentlig venstres politik? Venstres stilling til dette centrale posekiggeri over for den enkelte borger indtil nu er et typisk eksempel på, at man i skrift og tale priser det nære samfund, men i lovgivning direkte modarbejder dette.

Jeg vil her på det sidste endnu en gang henstille til venstre ikke at stemme for dette lovforslag. Det er venstre, der er afgørende for, om dette lovforslag skal igennem. Det er venstre, der er afgørende for, om vi fremtidig i dette land skal styres i langt højere grad af magnetbåndet end af borgermeningen. Jeg håber, at venstre kommer til besin-

delse. Det er venstre, der har ansvaret, hvis venstre sammen med socialdemokraterne stemmer for dette lovforslag, som virkelig også kan misbruges i allerhøjeste grad i socialistisk retning af en minister og af en administration.

Knier-Andersen (V):

Hr. Ingomar Petersen har nogle gange meget følelsesladet haft lejlighed til at underholde os omkring dette lovforslag, og jeg vil gerne have lov til at korrigere nogle af de fejltagelser, som hr. Ingomar Petersen gør sig til talsmand for.

Hr. Ingomar Petersen fortalte, at man ville få mulighed for at nedlægge de folkevalgte vurderingsråd, og at det var en del af baggrunden for vedtagelsen af dette lovforslag. Hvis man går boligudvalgets bilag igennem, vil man kunne se — og det vil jeg bede ministeren om at bekræfte — at der netop her ligger et bilag, hvor dette spørgsmål er besvaret. Der står tydeligt, at der ikke vil ske nogen ændringer i de folkevalgte vurderingsråds arbejde, at der ikke påtænkes nogen nedlæggelse af de folkevalgte vurderingsråd, men at det selvfølgelig ville blive en lettelse for disse, at man kan få et bedre materiale at træffe sine beslutninger på baggrund af.

Derfor kan jeg ikke give meget for hr. Ingomar Petersens meget følelsesladede vurderinger af denne sag. Jeg havde lejlighed ved andenbehandlingen til at fremhæve, hvordan vi kunne skaffe et bedre lovgrundlag ved at skabe dette register. Jeg beviste ved et klart eksempel, hvordan boligudvalget havde brug for bedre materiale som baggrund for at træffe beslutninger. Jeg læste et stykke op af Folketingstidende, der viste, hvor nødvendigt det i virkeligheden var, at vi fik et bedre statistisk grundlag. Og nu forsøger man på en følelsesladet måde at sige, at det må ikke kunne lade sig gøre, vi må ikke lave en bedre lovgivning herhjemme. Hvorfor? Fordi man vil slå oplysninger, som eksisterer i forvejen i forskellige registre, sammen i ét register og give staten mulighed for at køre nogle statistikker ud på baggrund deraf. Tror man virkelig, at det skal gøres på den måde, hvor man er med til at ødelægge noget? Tror man virkelig ikke, at man forveksler det værktøj, der er til brug for politikerne, med den politiske be-

[Knie-Andersen.]

slutningsproces? Værktøjet er intet i denne sammenligning. Værktøjet er kun noget, vi kan bruge til at træffe bedre beslutninger. Det er beslutningerne, der skal være bedre, og det er det, vi skal sørge for.

Hr. Kjærulff-Schmidt havde lejlighed til at hente et par gamle travere frem af stalden, og det vidnede i virkeligheden mere om, at det var et par kæpheste, der nu skulle luftes, end det var en saglig argumentation mod lovforslaget. Det er klart, at forslaget skal gennemføres nu, fordi man netop vil kunne bruge den offentlige vurdering til at sørge for, at man får basismaterialet bragt i orden. Det er det, man skal bruge som basis, når man nu vil opbygge registret, det er disse kontroloplysninger, der skal samles.

Jeg forklarede ved anden behandling, hvad det egentlig er, vi får ud af lovforslaget, og for at det hele ikke skal falde hen i følelsesladet argumentation, vil jeg gerne ganske kort have lov til at gentage dette. Det drejer sig om, at vi får et bedre lovgivningsgrundlag, at vi får oplysninger, som vi kan bruge, når vi lovgiver, at vi ved, hvad vi udtaler os om, når vi gennemfører en lovgivning her i denne sal.

Dernæst drejer det sig om, at vi er fri for at spørge folk om de samme oplysninger gang efter gang. Prøv at tænke på, hvor folk var glade, dengang vi på de offentlige skemaer om parcelhusbeskatning, til brug ved indsendelse kunne fortrykke værdien af grund og værdien af bolig, så folk ikke skulle ud og lede efter alle disse papirer. I virkeligheden er det det samme, der gør sig gældende nu. Vi er i stand til at fortrykke den største del af de oplysninger, der findes i de offentlige registre på disse områder, og dermed er vi fri for at skulle spørge folk om det samme gang efter gang. Ikke alene vil det give bedre oplysninger på lang sigt, det vil også være i stand til at sørge for, at vi får mere korrekte oplysninger.

Formanden:

Jeg har gentagne gange henstillet, at der bliver mere ro, og jeg henstiller det på ny specielt til sidegangen. Vi kan ikke have den støj.

Knie-Andersen (V):

Det er klart, at vi af hensyn til misbrug

vil være med til at sørge for, at dette edb-register som alle andre registre ikke giver mulighed for misbrug. Derfor vil hr. Ingomar Petersen også kunne se, at det er venstres forslag, der er basis for, at vi har fjernet den mulighed, der var for at afgive oplysninger fra det register, der skulle opbygges, således at der ikke bliver tale om nogen afgivelse af oplysninger til andre end offentlige myndigheder og koncessionerede selskaber.

Det er muligt, at man tror, man kan lave politik på dette ved at kalde på følelselementer i befolkningen, men jeg tror, at vi skal se på det på saglig basis og lade være med at hente den slags argumenter frem.

Kaj Hansen (DKP):

Da boligministeren fremsatte forslag til lov om bygnings- og boligregistrering, hilste kommunisterne det med tilfredshed, og det gav vi også udtryk for ved første behandling her i Folketinget. Så fulgte et udvalgsarbejde; et udvalgsarbejde kan være nyttigt, og det kan være positivt, men det har absolut ikke været tilfældet med behandlingen af dette lovforslag.

Da hr. Ingomar Petersen for et øjeblik siden havde ordet, kunne han betegne det som det nu meget reducerede lovforslag. Der er ført en helt urimelig argumentation imod dette lovforslag. Da jeg før hørte hr. Ingomar Petersen, så kunne jeg ikke komme til andet resultat, end at her havde man et eksempel på en fabelagtig overskruet lettere hysterisk argitation imod et sagligt set fornuftigt forslag.

Hr. Ingomar Petersen skal have æren for, at der er skabt så meget hysteri om dette lovforslag. Desværre har det ikke været uden virkninger. Desværre har det også præget andre borgerlige partier på en sådan måde, at man kan sige, dette lovforslag faktisk er blevet massakreret.

Kommunisterne var klar til ét hundrede procent at gå ind for lovforslaget i den skikkelse, boligministeren havde forelagt det i. Vi vil ikke modsætte os lovforslagets gennemførelse, men vi vil ikke acceptere disse usaglige forringelser, som har fundet sted af dette lovforslag. Hr. Ingomar Petersen kan affinde sig med, at han har et personligt CPR-nummer, at han er registreret i et centralregister, men han kan ikke leve med, at

[Kaj Haensen.]

en lejlighed skal have et nummer. Hvis det ikke er hysterisk agitation, så ved jeg ikke, hvad det er.

På denne baggrund vil vi undlade at stemme for forslaget, og det skal også ses som en protest imod, at man på helt usaglig vis kan få ødelagt et i virkeligheden godt forslag.

Wilhelm (VS):

Jeg er ikke uenig i den vurdering, der er givet af den foregående ordfører. Dette forslag blev voldsomt forringet ved anden behandling. Det havde vi lejlighed til at give vores mening til kende om dér, og vi gik imod forringelserne, men vil stadig væk støtte de rester, der er tilbage af registreringen og de oplysninger, der kan hentes derudfra.

Det kunne måske undre, hvis nogen har troet på den bedømmelse, den radikale ordfører lagde for dagen her, at VS kan gå ind for et sådant latent misbrug af registrerede oplysninger, som der her blev truet med. Men jeg synes, at hr. Ingomar Petersens tale var et værre register værdig. Jeg kunne have forstået, hvis det var en tale, en radikal ordfører havde holdt, når vi drøftede efterretningstjeneste, og når vi drøftede, hvorvidt man bør, skal, må registrere for politiske sympatier, medlemskab af forskellige organisationer osv. osv. Men her drejer det sig altså om kvadratmetertal og om bygningsstandard og forskellige andre ting, som det er demonstreret gang på gang inden for de sidste par år ville have været nyttige at have haft. Lad mig blot erindre — det drejer sig også om huslejer — om de fuldstændig misvisende profetier, der var om huslejestigningerne efter den omkostningsbestemte husleje, som hr. Ingomar Petersen var med til at påføre landets lejere, hvor misvisende de var, hvor forkerte de var. Lad mig erindre om det seneste, som hr. Ingomar Petersens parti har et centralt medansvar for, ejerlejlighedsforliget, hvor det hele vejen igennem var plat umuligt at få nogen som helst oplysninger om, hvor mange lejligheder i dette land der opfylder de såkaldte kvalitetskrav, som var opstillet i det forlig. Der findes ingen statistik, fik vi at vide, det lader sig ikke gøre, og det gælder for så at sige alle de spørgsmål, der stilles vedrørende boligstandarden i dette land,

de kan ikke fremskaffes svarende til de kriterier, som indgår i den ene og den anden og den tredje boligpolitiske sammenhæng.

Jeg mener altså, at selv den smule, der er tilbage her, er nok til, at vi bør støtte det, men kan kun endnu en gang beklage, at det blev forringet med det, der blev foretaget under ikke så meget udvalgsarbejdet, for det var i virkeligheden uden for udvalget, vi hørte om det 2 minutter før, efter at man i månedsvis havde holdt møder om de her sager. Det, der altså skete i korridorerne, og det, der skete ved anden behandling, den forringelse skal vi stadig væk kun beklage, men støtter det, der er tilbage af forslaget.

(Kort bemærkning).

Biltzing (V):

Jeg skal for en ordens skyld meddele, at jeg ikke kan stemme for dette lovforslag. Jeg vil undlade at stemme, og jeg gør det ud fra den betragtning, at jeg ikke er imod anvendelsen af edb-teknikken til administrative formål, herunder registre, men på den anden side finder, at forslaget burde have været udsat, indtil der var vedtaget regler omkring offentlige og private registre. Det sker forhåbentlig i næste samling. Det, det gælder om, er at finde en balance imellem anvendelsen af edb på den ene side og en rimelig beskyttelse af borgernes integritet på den anden side. Denne balance er endnu ikke etableret, og derfor kan jeg ikke gå ind for det foreliggende forslag.

Poul Schlüter (KF):

Det er nu tredje gang, vi diskuterer, om der er behov for denne lov, og siden gentagelser bør virke trættende, skal jeg udtrykke mig i korthed. Selvfølgelig vil der være nogle statistikere og enkelte politikere, som i specialrelationer kan have lidt udbytte af sådan et kæmperegister, ellers ville det jo også være mærkeligt. Det er jeg ikke i tvivl om. Det er ikke tappet for enhver nytteværdi, vist så, men jeg mener — og det gør vi i den konservative gruppe — at vi kan undvære det. Vi har i forvejen så gode kilder og så mange registre at øse af, at det kæmperegister, man nu er i færd med at bygge op, er for kostbart i forhold til nytten. Det er et overflødigt, og det er et besværligt kæmperegister, og derfor anbefaler vi tinget at stemme imod, at vi indfører

[Poul Schlüter.]

dette nye formidable overflødigedshorn i dansk administration.

Henning Philipsen (SF):

Det var oprindeligt ikke min hensigt at tage ordet, men jeg gør det ikke mindst på baggrund af hr. Ingomar Petersens bemærkninger og nu sidst hr. Poul Schlüters bemærkninger om nytten af at indføre dette register. Jeg tror, at hr. Poul Schlüter anvendte betegnelsen, at det kunne være gavnligt for politikere i specialregie. Det forholder sig altså således — og det ved i hvert fald de, der seriøst har prøvet på at arbejde med boligpolitiske problemer i boligudvalget — som det også tidligere er fremhævet, at vi gang på gang har manglet de nødvendige oplysninger til de forslag, som var til diskussion. Vi har gang på gang manglet disse nødvendige oplysninger, og derfor er resultatet blevet så pauvert, som det har været i de senere år. Det kan for så vidt ikke forbavse. Men jeg synes også, det skal ses i forhold til det hav af spørgsmål, som gang på gang bliver stillet i boligudvalget. Det er vel de færreste udvalg, der i det omfang bliver belastet med spørgsmål, som netop boligudvalget gør, og i så henseende holder hr. Ingomar Petersen sig jo ikke tilbage. Andre gør det måske heller ikke, men han gør det i hvert fald ikke, og det kunne måske derfor være ikke mindst til oplysning og til benefice for hr. Ingomar Petersen, at man fik gennemført denne registrering, således at han var i stand til for det første at argumentere anderledes, men også på betydelig mere sikker basis, end han har gjort indtil nu.

Jeg skal spørge yderligere: hvad er det, man er bange for? Hvad er det, man er bange for både fra hr. Ingomar Petersens, fra hr. Kjørulff-Schmidts og fra hr. Poul Schlüters side? Jeg har mest indtrykket af, at det, man er bange for, er, at folketinget skulle få de nødvendige oplysninger, ikke mindst at folketingets boligudvalg skulle få de nødvendige oplysninger, som ville give udvalget reelle muligheder for at konstatere f. eks. de enorme stigninger, som er sket i boligudgifterne, uanset boligens form, i de senere år. Jeg synes, det ville være særdeles relevant, og derfor anbefaler vi forslaget til vedtagelse. Jeg havde helst set forslaget gennemført

i dets oprindelige form, men vi stemmer altså for det, som det ligger her, som det også fremgår af betænkningen.

Henning Jensen (S):

Det er jo interessant at følge, hvordan en saglig sag kan blive pustet op til politisk storvask her i tinget. Det er naturligvis rimeligt at være modstander af et lovforslag, og vi ved også, at det ikke altid er saglighed, der præger debatterne herinde, men jeg synes, det er en betænkelig ting, når hr. Ingomar Petersen nu igen drager hele lovkompleksets idé i tvivl. Det var en betænkelig ting, da hr. Ingomar Petersen i en avis-kampagne ikke alene usagligt, men også usandt, forsøgte at fortælle befolkningen, hvad vi var i gang med at lave herinde. Jeg synes, at disse ting blev sat ganske rimeligt på plads under anden behandling, så det skal jeg ikke komme ind på.

Når nu hr. Ingomar Petersen og i nogen grad hr. Poul Schlüter påstår, at det kun er få politikere, der vil have glæde af denne lov, når den nu bliver vedtaget om lidt, så synes jeg, man bør kigge bemærkningerne til lovforslaget igennem endnu en gang, for så vil man se, at de kommunale organisationer går meget, meget stærkt ind for dette lovforslag. Og ikke nok med, at organisationerne gør det, også de enkelte kommunalbestyrelser og de enkelte kommuners administration ønsker denne lov gennemført. Nu ved jeg godt, at der ikke er ret mange radikale eller konservative kommunalbestyrelsesmedlemmer, men et par stykker har jeg dog snakket med, og de var af den opfattelse, at her havde man et instrument, som i høj grad kunne bruges i kommunerne, og som kunne bruges på en fornuftig og en forsvarlig måde. Det synes jeg hr. Ingomar Petersen og hr. Poul Schlüter skulle tage med i deres overvejelser.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Må jeg først takke de partier og de enkeltpersoner fra partier, der tilslutter sig dette forslag, som nu her ved tredje behandling kan blive vedtaget. Jeg vil som en generel betragtning sige, at jeg er så ubeskedent at mene, at lovforslaget var bedre ved fremsættelsen, end det er blevet nu her ved tredjebehandling, men jeg vil også sige, at jeg

[Boligministeren.]

synes, lovforslaget indeholder så mange værdifulde ting, at det er en absolut forbedring.

Vi kan her få en administrativ forenkling, vi kan her få en besparelse, og vi kan her få nogle muligheder for oplysninger, som ikke tidligere var til rådighed. Derfor er det lidt uforståeligt, at hr. Kjærulff-Schmidt og hr. Ingomar Petersen har den opfattelse, som de her har givet udtryk for.

Jeg kunne jo nøjes med over for hr. Kjærulff-Schmidt at henvide til hr. Maisteds meget rigtige betragtninger, rigtige tilslutninger og rigtige konklusioner ved førstebehandlingen, men har jo måttet konstatere, at denne positive holdning ved førstebehandlingen blev noget afsvækket ved andenbehandlingen af hr. Kjærulff-Schmidt og nu her ved tredjebehandlingen er blevet betydelig forstærket i negativ retning.

Jeg vil sige til hr. Kjærulff-Schmidts punkter, at der er ikke ét af dem, der er rigtigt. De er totalt forkerte, både når det drejer sig om den administrative forenkling, når det drejer sig om de oplysninger, vi kan få ved folke- og boligtællingen, og også når det drejer sig om de betragtninger, hr. Kjærulff-Schmidt gjorde gældende vedrørende administrationsdepartementets udtalelser. Jeg havde lejlighed til at kommentere dette meget grundigt ved andenbehandlingen og vil henvide hertil og kun gentage, hvad jeg sagde: jeg kan kun beklage, at bemærkningerne til lovforslaget heller ikke af hr. Kjærulff-Schmidt er blevet læst tilstrækkelig grundigt.

Til hr. Ingomar Petersen har jeg såmænd ikke meget at tilføje. Det er jo en fortsættelse af hr. Ingomar Petersens linje både i dagspressen og ved de forhandlinger, der har været i folketinget, og det er helt ukorrekte ting. Jeg mener, at vi netop her får mulighed for at klare mange af de spørgsmål, som rejses i folketinget og i folketingets boligudvalg. Jeg kan naturligvis ikke vove mig så langt ud, at det, vi her får, kan være tilstrækkeligt materiale til at svare på alle hr. Ingomar Petersens spørgsmål, men jeg mener, at det vil give et meget godt grundlag for at klare de nødvendige svar på de spørgsmål, der stilles.

Jeg kan helt og fuldt bekræfte hr. Knie-Andersens fremstilling af de forskellige punk-

ter og helt klart tilbagevise hr. Ingomar Petersens forsøg på at så kartoteksskræk over for dette register. Det er klart lovfæstet, at dette register ikke kan give oplysninger til private, og jeg synes, det er urimeligt, at man på denne måde ligesom mistæneliggør dette register også på dette område.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Der var et af de for fremskridtspartiet afgørende argumenter, jeg nævnte i mit indlæg, som ministeren overhovedet ikke kommenterede. Det var spørgsmålet om bemyndigelsen i lovforslaget, den blankobemyndigelse, som folketinget faktisk giver ministeren. Ved førstebehandlingen er bemyndigelsen blevet kritiseret. Under udvalgsarbejdet er den blevet kritiseret. Ved andenbehandlingen er bemyndigelsen blevet kritiseret. Her ved tredjebehandlingen er bemyndigelsen blevet kritiseret. Og hvad har vi egentlig fået at vide om, hvad ministeren vil bruge bemyndigelsen til? Ja, vi har fået et par eksempler under udvalgsarbejdet, og så har vi i øvrigt fået at vide, at det afhænger af fremtidens krav, det må bero på fremtidens krav. Hvorfor, hr. minister, ønsker regeringen denne bemyndigelse? Hvorfor kan regeringen ikke, hvis den finder, at der senere skulle blive brug for at registrere andre forhold end dem, der er omtalt i loven, da komme til folketinget med et ændringsforslag? Hvorfor skal man have denne blankobemyndigelse? Hvorfor skal man have en pligt for befolkningen til under strafansvar at indberette oplysninger, som folketinget altså i dag, hvor lovforslaget vedtages, ikke kan få noget som helst at vide om? Hvad er det for oplysninger? Det synes jeg ministeren skylder et svar på. Hvorfor vil man have en bemyndigelse? Hvorfor kan man ikke komme til folketinget, hvis man ønsker lovens anvendelsesområde udvidet? Hvad er forklaringen?

Ingomar Petersen (RV):

Hr. Knie-Andersen holdt en udmærket teknokratisk venstretale heroppe, men hr. Knie-Andersen bagatelliserer den folkevalgte indflydelse og mener ikke, at den vil blive mindre. Jeg vil gerne spørge hr. Knie-Andersen, om det ikke er ganske korrekt, at det af den rapport fra ejendomsdataudval-

[Ingomar Petersen.]

gets arbejdsgruppe, hvor man gør de økonomiske og administrative konsekvenser op, ganske klart fremgår, at i vurderingsadministrationen vil der bortfalde ca. 900.000 vurderingsskemaer ved hver almindelig vurdering samt ca. 90.000 ved hver årsvurdering. Det er i hvert tilfælde en folkevalgt indflydelse, der bortfalder i dette tilfælde. Det er da ganske givet, at har man dette register bygget op, så kan man i centraladministrationen sidde og vurdere landets ejendomme uden nogen som helst indflydelse fra folkevalgte medlemmer, som kender til det ude på det lokale plan. Det er konsekvensen af dette, man her er ved at starte.

Med hensyn til hr. Kaj Hansen er det jo betegnende, så stærkt og varmt de virkelige socialistiske partier går ind for dette forslag. Det kan jeg godt forstå, for dér har man virkelig en mulighed for, at staten kan sidde og styre hen over hovedet på befolkningen. Man kan bede om oplysninger fra magnetbåndene. Man kan komme med de oplysninger over for folketingsudvalg, og de folkevalgte har ingen mulighed for under nogen form at kontrollere, om de oplysninger er rigtige. Med de fejl, som vi i dag kender fra forskellige edb-anlæg og dataregistre, kan man blive meget betænkelig.

Jeg kan sige, at jeg ønsker ikke at blive registreret flere steder, i flere centralregistre eller i centralkomiteer.

Hr. Henning Philipsen var inde på oplysninger i boligudvalget. Det er da klart, at man stiller spørgsmål, men når lovforslagene fra ministerens side fremsættes, burde de oplysninger foreligge, for oplysningerne findes i stor udstrækning i de kommunale registre. Men det er klart, når det ikke er oplyst ordentligt, er man nødt til at stille nogle spørgsmål, og så tager det naturligvis tid at få dem frem under et hurtigt udvalgsarbejde.

Det er også ganske klart præciseret af arbejdsgruppen fra administrationsdepartementet, at man ikke havde brug for dette centrale register. Det blev konstateret i 1972, at man havde de fornødne oplysninger i eksisterende registre. Hr. Henning Jensen siger, det er usaglig argumentation. Jeg kan bare henvise til, hvad administrationsdepartementet i 1972 selv har sagt.

Man kritiserer en avis-kampagne imod skiltningen. Én ting kan man da sige, nemlig at den avis-kampagne også har gjort indtryk på boligministeren. Den har gjort så meget indtryk, at boligministeren er kommet med ændringsforslag og har trukket forslaget om skiltningen tilbage. Så den har haft sin virkning. Desværre har den altså ikke haft virkning nok til, at man kan få dette lovforslag nedstemt i folketinget, men den har haft den virkning, at det er blevet et betydelig reduceret lovforslag og ikke så groft, som det var fra starten.

Knier-Andersen (V):

Det er sørgeligt at måtte konstatere, at hr. Ingomar Petersen taler mod bedre vidende. Udvalget har meget nøje undersøgt spørgsmålet om de forskellige vurderingsmyndigheders og kommunale instansers medvirken ved vurdering efter vedtagelsen af loven om bygnings- og boligregistrering. Man har gjort det — og jeg tror endda, det har været på foranledning af hr. Ingomar Petersen — ved at spørge ikke alene boligministeren, men også ministeren for skatter og afgifter. I de dokumenter, der findes i boligudvalget, er der et helt klart svar; det fylder en ganske kort linje, hvor der fra skatte- og afgiftsministerens side simpelt hen svares, at der er ikke tilsigtet nogen ændring i de lokale vurderingsmyndigheders og de kommunale instansers medvirken efter vedtagelsen af denne lov. Det er kort, klart og fuldstændig koncist besvaret. Den eneste ændring, der vil blive følgen af vedtagelsen af loven, er helt klart et forbedret grundlag, så man kan træffe bedre beslutninger ved vurderingen, og det skal vi i hvert fald ikke være kedede af at vi får gennemført.

Jeg har lovet at sige, at der er et par enkelte medlemmer af venstres gruppe, der af forskellige årsager ikke vil stemme for eller vil undlade at stemme ved den endelige afstemning omkring lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Henning Philipsen (SF):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Ingomar Petersen, at jeg meget gerne vil tillægge ikke mindst den nuværende boligminister alle mulige gode egenskaber. Jeg vil også gerne indrømme ministeren, at han prøver

[Henning Philipsen.]

på at forberede sine lovforslag så godt som vel muligt, brævt bistået af de tjenestemænd, der er i boligministeriet, men ingen minister — hverken den nuværende boligminister eller andre ministre eller måske kommende ministre — vil på noget tidspunkt være i stand til at forudse både omfanget og karakteren af de spørgsmål, hr. Ingomar Petersen er i stand til at stille.

Henning Jensen (S):

Jeg må konstatere, at hr. Ingomar Petersen end ikke havde en sætning tilovers for de mange kommunale politikere over det ganske land i de mange kommunalbestyrelser, som bakker dette forslag op. Det kan give stof til eftertanke, når man nu ved, at det radikale venstre ved forskellige lejligheder giver udtryk for, at de er tilhængere af nærdemokrati. Her har vi et eksempel, hvor kommunalpolitikere og andre mener, at man har et godt forslag, som kan bruges fornuftigt; det mener hr. Ingomar Petersen ikke engang er værd at kommentere her fra folketingets talerstol.

Må jeg til sidst sige til hr. Ingomar Petersen, som for et øjeblik siden sagde, at han ikke ønskede at blive registreret flere steder, at et sted mere vil hr. Ingomar Petersen blive registreret, nemlig i Folketingstidende — som det folketingsmedlem, der stædigt bliver ved med at tale mod bedre vidende.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg var ikke klar over, at hr. Kjørulff-Schmidt ønskede et direkte svar om bemyndigelsen, men jeg vil da meget gerne gentage, at det er der svaret udtrykkeligt på skriftligt over for udvalget, og det har også været behandlet meget grundigt i et samråd. Jeg er ikke vidende om, hvorvidt hr. Kjørulff-Schmidt var til stede i samrådet, men det er i hvert fald blevet behandlet. Den bemyndigelse, der ligger i loven, er nu godkendt af et flertal i udvalget. Det er efter min opfattelse en nødvendig bemyndigelse, og det har et flertal altså også godkendt. Andet kan jeg sådan set ikke tilføje her i dag.

Jeg synes, det var et urimeligt angreb på embedsmændene, hr. Ingomar Petersen rettede, at lovforslagene bliver fremsat, uden at de oplysninger, det er muligt at finde, er til rådighed. Hr. Ingomar Petersen ved lige

så godt som jeg, at det er, fordi de oplysninger ikke er at finde og ikke kan fremskaffes, fordi materialet ikke er i orden.

Jeg vil også godt sige til hr. Ingomar Petersens bemærkninger om administrationsdepartementets udtalelse fra 1972, som hr. Ingomar Petersen bruger i betænkningen sammen med de konservative, at en usandhed bliver ikke rigtigere, fordi den bliver gentaget. Det er simpelt hen usandhed, det, hr. Ingomar Petersen fremfører, og det blev klart tilbagevist ved andenbehandlingen fra min side.

Hr. Ingomar Petersen påstod til sidst, at hans artikler i dagspressen også havde gjort indtryk på mig, siden der var fremsat ændringsforslag. Det er konklusioner, som må stå for hr. Ingomar Petersens egen regning. Men jeg vil godt sige, at det er da givet, at hr. Ingomar Petersens artikler i den henseende har gjort indtryk. Jeg kan vel benytte det slogan, som ofte er nyttigt: en gentleman bliver ikke vred, han bliver højst bedrøvet.

Formanden:

Der bliver enkelte korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Kjørulff-Schmidt (FP):

Jeg spurgte ministeren: hvorfor ønsker regeringen en bemyndigelse, hvorfor kan man ikke komme til folketinget, hvis man ønsker lovens anvendelsesområde udvidet? Nej, svarer ministeren, det kan man ikke, fordi det er nødvendigt at have en bemyndigelse. Det er måske et svar, synes ministeren. Jeg synes ikke, det er noget svar. Man kan så håbe, at regeringen ikke vil misbruge denne bemyndigelse, men det er altså en kendsgerning, at et bredt flertal mener, at boligministeren skal have en bemyndigelse til at indhente en hvilken som helst oplysning, som ministeren måtte finde på i årenes løb. Man kan så håbe, at regeringen også i 1980 og måske endda også helt frem til det George Orwell'ske år 1984 har den samme opfattelse af, hvad der er tidens krav, som befolkningen har. Håbet beskæmmer jo ingen. Derimod er det beskæmmende at lovgive på grundlag af håb og ikke på grundlag af viden og kendsgerninger. Jeg synes, det er beskæmmende, at ministeren på intet tidspunkt af dette lovforslags behandling

[Kjærulff-Schmidt.]

har kunnet oplyse noget som helst om, hvorfor det skulle være nødvendigt med en sådan blankobemyndigelse på dette område her.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter (KF):

Boligministeren bedømmer denne sag helt anderledes end f. eks. hr. Ingomar Petersen og undertegnede. Men kunne vi ikke godt blive fri for den tone i debatten, at boligministeren uden at antageliggøre det med ét eneste argument siger om andre, at de taler usandt. Det klæder ikke ministeren at skulle anvende en sådan sprogbrug, og det viser bare, hvor famlende svag han er i den sag. I øvrigt skal jeg ikke bruge tilsvarende udtryk, selv om ministeren provokerer.

(Kort bemærkning).

Ingomar Petersen (RV):

Jeg fatter ærlig talt ikke, at nogle oplysninger, som står sort på hvidt i en arbejdsgruppes beretning som administrationsdepartementets synspunkter i 1972, kan betegnes som usandhed.

Jeg vil ellers slutte af med at sige, at det glæder mig da, at der er nogle venstremedlemmer, som ikke vil stemme for dette forslag. Nu får vi altså lejlighed til her ved afstemningen at tælle, hvor mange liberale der er tilbage i venstres folketingsgruppe.

(Kort bemærkning).

Knie-Andersen (V):

Med hensyn til den bemyndigelse, ministeren har ønsket til at foretage tekniske ajourføringer, er det klart, at det er en selvfølgelig og en helt normal procedure i dette ting. Vi kan ikke — og det burde vi heller ikke høre fra et parti, som går mod papir-nusseriet — hver gang der skal ændres et komma i et cirkulære eller en bekendtgørelse, bede om, at dette ting skal behandle det. Det er en helt normal procedure; det er fuldstændig normalt på denne måde at sørge for, at der sker en ajourføring af gældende lovgivning.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Til hr. Poul Schlüter vil jeg gerne sige, at ved andenbehandlingen synes jeg jeg gjorde det meget hensynsfuldt ved at sige, at de udtalelser, der var kommet, måtte bero på, at

man endnu ikke havde nået at læse denne betænkning, og jeg tilbageviste punkt for punkt, hvad der var skrevet af hr. Ingomar Petersen og hr. Poul Schlüter i betænkningen.

I anden omgang har jeg altså ment, at det ikke blev rigtigere, fordi man gentog disse påstande, som altså er urigtige. Jeg plejer ikke at bruge stærke ord og ønsker heller ikke at bruge dem stærkere, end de allerede er brugt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 87 stemmer mod 48; 7 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af folketingsmedlemmers adgang til at oppebære aflønning som tjenestemænd m. v. samtidig med folketingsvederlag [af Poulsgaard m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XV. Fremsat 22/10 75. Første behandling 28/11 75. Betænkning 30/4 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Poulsgaard (FP):

Det er jo sjældent, vi fra fremskridtspartiet har anledning til at sige tak. Derfor vil jeg godt benytte en af de sjældne anledninger, der er, til at sige tak for den udtalelse,